

Abstrakt

Velmoci měli vždy výhradní rozhodovací moc o osudu mezinárodních vztahů. Narození, život, a smrt jsou v rukách těch, kteří se mají největší vojenské, strategické, ekonomické, a jiné kapacity. Na základě strukturálního realismu je konceptuálně stavěna teze, který tvrdí, že nukleární vzestup Číny je rozhodující ve vymizení již etablovaného mezinárodního systému a přímým důsledkem vzniku nového, který označujeme jako asymetrický trojúhelník nukleární konkurence. Výzkum má dvojí relevanci. Zaprvé, v akademické smyslu, kde prohlubuje skromně ošetřenou debatu o propojení zacházení s arsenálem jaderných zbraní a celkový vzhled mezinárodního systému. Za druhé, z hlediska praktického rázu, se jedná o studii chování velmocí a tím tento text vytváří dobrý základ pro analýzu právních pravidel.

Výše uvedené je dosaženo ve třech fázích. Na začátku je Čínský nukleární vzestup branný jako balík srozumitelných reforem v rámci zbraňového systému, vojenského aparátu, ale také doktrín a strategických konceptů. Poté je nukleární vzestup postaven v souvislost Čínských hnutí ticha z obraných u útočný nukleárních strategií za cílem předvést re-vizionářský charakter. Jedná se o hlavní indikátor přechodu do jiné interakce velmocenských trhů, a to skrze asymetrii strategických oblastí, trojúhelníkoví systematický útvar a nukleární konkurenci jako konceptuální náhradu již zastaralých závodech ve zbroji. Na závěr to poukazuje, jak Čínský nukleární vzestup ovlivňuje strategickou stabilitu tím, že analyzuje šest hlavních vlastností a změn uvalené na ně. Vztah závěru, tj. hypotézy, je negativního rázu: větší moc vzestupu Čínské nukleární síly je úměrnou snížení úrovně zachování nynějšího vzhledu strategické stability.

Klíčová slova: Čína; nukleární zbraně; vojenské modernizace; strategická stabilita; velmoci